

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Naročnina na skupni naslov letno 24 Din; na posamezni naslov letno 30 Din. V inozemstvo: letno 65 Din. Z M. listom letno 100 Din.

IZHAJAJO VSAKO NEDELO.

Uredništvo v Dolnji Lendavi. Uprava v Murski Soboti, Križeva ul. 4. Štev. položnice 11806.

Cena oglasov: stran: cela 400 Din., pol 200 Din., četrt 100 Din.; mali oglasi do 20 reči 10 Din., više vsaka reč 1 Din.; med tekstom vsaka reč 2 D. Pri večkratni objavi popust.

Lübi svojega bližnjega!

Naš človek samo to čüti, ka je težje življenje nego je bilo nikda sveta. Kmet pravi: moj pov nema prave cene, to pa kaj jaz küpüjem je predrago. Obrtnik se tüdi pritožüje, pravi: rad bi delao, ali nemam odjemalcov. Trgovec težko zhaja, ar bi vse küpüvalo samo na porgo, on pa more blago sproti plačüvati. Pitaj zdravnika, fiškališa, pa te poplača za radovednost s samimi pritožbami. Tüdi šolani lüdje čütijo „krizo“, vidijo, da majo dela zadosta, plačnikov pa malo.

Na kratko povedano: zadovolnosti je malo, življenjskih skrbi pa či dale več. Človek je zbeگان, zgübo je zavüpanje ne vse strani. Edno je samo gotovo, to najmre, ka tak ne more iti dale.

Se zna, či što misli, ka je samo pri nas tak, on je na naopačnoj poti. Poglejte prek meje na štero čteš stran, pa te vidili, ka je indri ešče slabše, dosta slabše kak pri nas. Tüdi nas sagajo brezposelni, ali pri nas ne vidiš več, kak po dva-dva vküper. Prek naše države srečaš cele procesije.

No, ino ar je pri naši sosedaj še dosta slabši svet, kak pri nas, zato čüjemo tam den za dnevom velke novice. Včeraј ešče močne stranke so dnes brez moči. Včeraј ešče strankarske vlade, dnes ščista novi lüdje. V Nemčiji so ne priliko dugo leta kak najmočnejša stranke vladali socialisti, dnes so njuvi voditelje ali zapreti, ali pod policajskov kontrolov. Ravno tak je bilo v Avstriji. Včeraј so ešče vladale močne stranke, dnes vlada ministerski predsednik Dollfuss brez strank.

Zakaj vse to?

Samo zato, ar se je stari svet pokazao v obliki jako tesnoga punčula, v šterom noga ne more dale hoditi. Tak je najmre to na sveti, de vsaki pošten i delaven človek bi rad prišeo do falačka dobrega krüja. No in če niti do tega nemre priti, se punta, žele nekaj bolšega. Če bolše nemrejo prinesti stranke, pa si žele svet novi red, državo brez strank. Takši novi

red imajo ne priliko v Nemčiji v Italiji; v najnovjšem časi tüdi v Avstriji. Tam so prej „fašisti“ na vladi, čtemo vsak den. „Fašisti“ to se pravi prijatelje novoga reda, šteri bi radi vredili državo na takši način, ka bi na ednoj strani vsi pošteni lüdje prišli do potrebnoga vsakdanešnjega krüja, na drugoj strani pa, ka bi napravili konec izkoriščanja siromakov. Če lejko vörjemo apoštolom novoga reda, potem je njuv namen pomagati siromaki ino zmenjšati tek bogatinov, šteri bi radi imeli vse brez pogleda na to, da milijoni in milijoni stradajo, so brez obleke i brez poštene strehe.

„Fašizem“ pravijo, ne vüpajo pa povedati, ka vse to kaj nam v našoj obliki odavajo, je v istini že staro. Mi po domače tak pravimo: *lübi svojega bližnjega kak samoga sebe.*

Več pravoga Kristušovoga düha bi mogeo meti sveť, i odveč bi bile vse novatarije, tüdi vsi fašizmi, štere še mamó, i šteri se skrito ali javno pripravljajo.

Istina je tüdi to, da človek je z *vüstmí* že rad za bratsko lübezen, ali če pride do dejanja, te rad vidi, če to drügi začne. On bi najrajši samo nasledüvao, pa tüdi ne med prvimi. Tam, gde so lüdje takšega mišljenja, je samo potrebno, če se jih opomine na Kristusov navuk z *močnov 10kov*. To se pravi: nespametno je obsoditi močno roko štera samo zato bunka po trdoj glavi, ar je ta glava trda.

Na konci bi pa lejko povedali to le: Vsaki pošten človek ma pravico do človeka dostojnoga življenja. Če je takše življenje v denešnoj družbi ne mogoče, potem se naj napravi nova.

Škoda je za novo trgovino iskati novo firmo, če jo že mamó v Kristušovom dühi, šteri düh je dostopen celo maloj dečici. „Lübi svojega bližnjega kak samoga sebe!“ tak nas vči te stari, pa itak sikdar novi düh: *edino mogoče odrešenje sveta.*

Julij D. Kontler.

Občinske volitve.

Zdaj v nedelo se vršijo občinske volitve. Nekaj posebno važnoga so volitve v občinske odbore. Po novom zakoni se več dozdaјšnji menši občin združü v vekšo občino. Vsaka takša združitev je važna pa žmetna, zato morajo na vodstvi nove občine biti pošteni, razumni i požrtvovalni lüdje. Da bodo resan takši možje ravnali v občini, je odvisno od volilcov. *Vsaki volilec naj voli po svojem najbogšem spoznanji i po svojoj düšnoj vesti.* Pri volitvaj ne gledajte volilci ne na rodbino ali na kakša drüga vezalja, nego samo na dobrobit cele občine.

Volite iz lübezni i z veseljom. Veselite se, da vam oblasti zavüpajo i dovolijo, da z volitvami sami odločite v občini. To zavüpanje morate povračati z lübeznostjov i zavüpanjom. Vsikdar i v vsakšoj prigodi se držite zakona. Zakoni so fundament države. Što dela po zakoni, vtrdjavle s tem državo samo; što dela proti zakoni, dela posredno proti državi. Mi pa lübimo svojo domovino kak dobra deca svojo skupno domačijo, zato se pa držimo zakona.

Zakon od občin v 43 § pravi: „Nobeno oblastvo ne sme v nobenem primeru klicati volilca na odgovor zaradi glasu, ki ga je oddal pri volitvah“. *Zato naj se nihče ne boji, da bi kakši kvar meo zavolo toga, či glasa na od oblasti potrđjeno listo, pa naj bo nosilec liste Peter ali Paveo.* Samo mora biti pošteni človik, dober gospodar pa zvesti državljan, da je vreden vašega zavüpanja i zavüpanja zakonite oblasti.

Ka pa s tistimi napravite, ki vas sagajo, ka vam vzamejo obrtna dovoljenja pa agrarno zemlo? *Prvo je to, da se ne zasagajte.* Takša pretenja pa z navedbov časa, kraja i oseb naznajte oblasti, ka de je kaštigala po 52 § zakona od občin. Vsa takša strašnja pa ne do mela nikšega uspeha, či se nikaj nete bojali.

Volitve se začnejo v smislu banske odredbe, zajtra ob sedmi pa do držale večer do šesti. V tom dnevnem

časi lahko volite.

Na volišči naj bo vsaki miren. Kda pridete na red, te povejte pred komisijov glasno svoje ime, priimek, poklic i prebivališče, na priliko: Šte-

fan Zmaga, polodelec v Bükovji volim gospodo nosilca Gorenčec Jožefa. — Kda ste zvršili svojo volivno dužnost i pravico, odite z mirnov dušnovest-jov iz volišča.

nočega stoletja, ob slednjim 1895. i 1896. Najhüjša zima pa je bila l. 1740, gda je 16 tjednov kazao toplomer 75 stopinj pod nulov. Sapa, ki je šla ljudem iz vüst, je zmrznola. — L. 1132. je bila takša vročina v leti, da je zemla pokala, vodine so se posušile; ravnotak 1556. je od aprila do oktoara ne spadnola ni kapia dežja. Silje na njivaj se je spremenilo v vogelje.

Prvi katoličanski duhovnik iz poganske vere hindov je postano Karol Saldanhaiv v Ameriki.

Ribe ki ne vejo plavati, so najdene v potokaj Virginijskoga gorovja v Ameriki. Živejo na dne vodé.

Morje je najglobše v Atlanskom oceani, gde meri na ednom mestu 13.500 metrov.

Velki glad v Rusiji. Rusija je bila vsikdar bogata država. Posebno pa je rodovitna zemla v Ukrajini. To bogato krajino so boljševiki napravili za krajino glada. Njihov namen je, da dobijo za vsako ceno živež za fabričke delavce, šteri so opora komunistov. Poleg toga pa potrebüjejo dosta zrnja za izvoz. Izvažajo zrnje zato, da bi dobili za svoje pridelke peneze, ar je ovači ne dobijo. Niedna država njim ne zavüpa natelko, da bi njim dala posojilo. Penez pa dosta potrebüjejo za kortešeranje za komunizem. Po celom sveti majo razpredeno svojo kortešacijo i to košta strašne peneze. Dosta zrnja pa po fal ceni tüdi zato izvažajo, da tembole pobijejo cene zrnja dol. Či de fal zrnje i polski pridelki, fabrički pridelki pa dragi, nastane velka nevola, kak to tüdi vsi čütimo. Nezadovolnost pa je voda na njihov mlin. — Tak mora siromak ukrajinski kmet to mahinacijo boljševikov plačüvati s svojim nečloveškim delom, peklenskim trplenjom pa stradanjom. Ka pridela, je nej njegovo. Či kaj zataji, kak so to delali ljudje

Slovenska krajina.

Črensovci. Vrednik Novin, g. Klekl Jožef, so se te preminoči tjedem müdili v Celji, gde so opravili svoje letne duhovne vaje. Najbole jih vleče sv. Jožef v pobožno samoto, kama že leta i leta dugo zahajajo. — Obiskala nas je dnes tjedem gd. Ščrbič Pavla, vučitelica iz Varaždina s svojim rodnom Veržič tiskarom iz Čakovca, pa dala tü služiti svete meše za svoj pokojni rod.

Brezovica. Naš dugoletni vrli širiteo, Špilak Jožef je sledio davnoj želi svojega srca pa stopo med Lazariste v Celji pri sv. Jožefi. Sv. Jožef naj njemi sprosi stanovitnost.

Dobrovnik. Zbetežala je gospa g. Benkovič Ludvika, poštara, pa odpelana v Ormož v bolnico.

Miši vničüjejo naša pola po vseh krajaj. Sresko načelstvo je uredbo akcijo za zatiranje poljskih miši. Strupe za zatiranje bodo prevzele občine prihodnji teden v Dolnji Lendavi.

Renkovci. Dnes tjedem se je z velikov slovesnostjov blagoslovila kapela posvečena Srci Jezušovomi. Srce Jezušovo naj blagoslovi našo občino i celo faro z obilnimi svojimi blagoslovi.

Vel. Polana. Podpisani Jaklin Jožef, posestnik iz Velike Polane šte. 30. izjavljam, da z današnjim dnem izstopam kot član iz organizacije J. N. S.

V Veliki Polani, dne 9. okt. 1933.

JAKLIN JOŽEF,
nosilec kandidatne liste.

Po državi.

Spomin na pokojne junake. Naš kraljevski par je po obiski Carigrada na rüšilci „Dubrovnik“ obhajao v grčke vode i obiskao otok Krf. Grčka oblast je z vsem prijateljstvom sprejela našo kraljevsko dvojico, štera je položila venec na grobe tistih vojakov, ki so otrüjeni od preteške poti prek Albanije tü vmrli za domovino i spravili naše oslobodjenje.

Okoli po sveti.

Mačke obdácijo v Pragi, dobijo „medalje“ kak psi.

Nemci bežijo iz svoje domovine zavolo Hitlerove nasilne vlade. V Parizi i okolici je okoli 5200, po vsoj Franciji pa okoli 18.000 nemških beguncov. Dosta jih je tüdi na Češko-slovaškom i v drügh državaj.

Potres je napravio veliko škodo v krajini Abruzzi v Italiji.

Čüdna leta. Letošnje leto z jako hladnim sprolétjom, trikratnov povodnijov i süšavov je ne navadno. Zgodovina nam je očüvala spomin na čase, gda se je videlo, da je ves naravni red naopak. N. pr. zima l. 1186. je bilo skoro brez mraza, v januaru je že cvelo sadovéno drevje. Februara so bilá že jábuka, na konci maja so želi i prve dni augusta je bila bratva. Prišla pa je — küga i pobrala množino ljudi v Europi. — Tüdi v 13. i 16. pa 17. stoletji je večkrat ne bilo zime. Mile zime so bilé tüdi v 2. polovici premi-

bio bole prekanjen i krut nego oniva v starejšom brati.

Ypes je vdaro dečka z glüpostjo tak močno, ka je nej čüo, či bi si s pištolo strelo poleg vühe. Ali v tistom megnjemi, kda je bio rešen hüdogo düha, je Leopold včasik nazaj dobo slüh.

Ednok je gospod Martinot pito obsedenoga dijački: „Unde venis? (Odkec prideš?)“

Obsedeni je napravio zaničliv obraz i djao:

„Tu es diabolus! (Ti si šatan!)“

„Ti tüdi“, je odgovoro gospod Martinot. Ešče dvakrat ga je imenüvo obsedeni šatana; ravno tak tüdi navzočega gospoda Spiesa.

„Jez sem nej šatan“ se je brano gospod Martinot, „ali ti si eden od njih i najbrž cilo kak njuv glavlar.“

To je dobro djalo njuvoj nadütosti: „Kak pa“, je odgovoro „poglavlar sam nad 71 legijoni.“

„Samo nad 71 legijoni?“ je odvrno nagovorjeni.

„Nad 71 legijoni!“ je ponovo šatan.

„No dobro, nad 71 legijoni si teda poglavlar, a lahko te je, sirmački poglavlar, sram zavolo tvoje nevednosti, ka ne znaš nej svojega nej mojega iména.“

E, pa dönok, pa dönok znam svoje i tvoje ime tak dobro kak ti, pa ti ga ne povem. Či bi bio židov, je dodao „bi ti povedo v vseh jezika.“

Istino je povedo, zato ka je lahko, kda je bio privoli v istini gučo v raznih jezika, najbole pa angleško i francuško i ravnotak dobro Jožef, šteri se je v šoli komaj čtenjá navčo. Ja, kda sta ednok bila sama — samo ena sosida verostüvala nad njima — sta celi den med sebov po francuški gučala.

Škofijski urad je določo za oskrbnico nevolnih dečkov dve častiti

P. Sutter :

Šatan v Illfurti.

Istinska zgodba.

Zgled obsedenja dva dečka od hüdobnoga düha v našoj dobi.

Prestavo iz češčine Alojzij Nemeč.

Šatani.*

V vsakom dečki sta kralüvala najmenje dva peklenska dühova. Svoja imena so zatajüvali, dokeč so mogli. Povedali so komaj te, kda njim je pater Souquat v Jezušovem imeni k tomi pozvao. Starejši Leopold je bio obseden od hüdobnih dühov Oribasa i Ypesa. Zadnji se je delao za grofa i voditela 71 legijonov. Eden hüdh dühov, šteri so meli v oblasti mlajšega Jožefa, se je imenüvao Solalethiel, imena drügoga šatana pa je nejbilo mogoče zvediti. Te Solalethiel pa je

* Z Illfurtskoga farnoga arhiva.

pri rekviraciji za časa zadnje bojne, te se dosegnejo strahovite kaštige. Či količkaj več skrije, da njemi ne bi trbelo od glada mujrati, ga dosegne smrtna kaštiga.

To strašno trpljenje je bilo tudi na razpravi pri Zvezi narodov. Strahovita je nevolja, štero so na toj razpravi razkrivali strokovnjaki. — Boljševiki so obetali nebesa, davlejo pa pekeo.

Slovenski biografski leksikon in naša krajina

Nedavno je izšel peti zvezek Slovenskega biografskega leksikona. „Novine“, žal, o Sloven. biograf. leksikonu doslej še niso pisale, čeprav vsebuje tudi za našo krajino mnogo važnega gradiva. V biografskem leksikonu je v strnjenem leksikalnem slogu opisano delo vseh onih mož, ki so kakorkoli zaslužni v slovenskem narodovem življenju. V prvih štirih zvezkih Sloven. biograf. leksikona je opisal življenje in delo onih kulturnih delavcev, ki spadajo v območje Slovenske krajine, g. dr. *Janko Šlebinger*, kateri je prvi začel sistematično zbirati slovensko bibliografsko gradivo. V pričujočem zvezku pa srečamo prvič med leksikonovimi sotrudniki ime našega ožjega domačina g. *Vilka Novaka*, ki je prevzel nase skrb, da bo v nadaljnjih zvezkih obdelal svoje velike zaslužne rojake.

V petem zvezku, ki vsebuje prvi del črke M (160 strani!), je opisal življenje in delo dveh mož, katerih eden je naš domačin z Goričkoga drugi pa iz Szarvasa ob Körüsu na Madžarskem, in katerih življensko delo se je močno dotaknilo tudi Slovenske krajine. Prvi je *Mikola Aleksander*, gornjepetrovski rojak, sedaj ravnatelj evangeličanske gimnazije v Budapešti, za mirovne konference v Parizu madžarski izvedenec za Slovensko krajino, ki je,

kakor znano, stal na stališču, da so prekmurški Slovenci poseben narod, „Vendi“, katerih jezik in narodnost nimata s Slovenci nič skupnega. Po podatkih, ki nam jih je zbral g. N., zvedo, da je Mikola pisal članke in knjige iz matematične, fizikalne in stenografske stroke ter da je urejeval list „Uranio“; za mirovne konference pa je skupno z J. Melichom napisal *Quelques remarques sur la brochure intitulée: „La question du Prekmurje étudiée et présentée par M. Slavič“* (Budapešt 1919); pozneje je še napisal „A vendég multja és jelene“ (Minulost in sedanjost vendstva). Mikola je tudi, kakor znano, urejeval in izdajal (od 15. novembra 1920. do novembra 1922). irendentistični mesečnik „Domovino“. — Drugi pa, ki ga je g. N. obdelal v omenjenem zvezku, je *Melich Jánoš*, sedaj profesor slovanskega jezikoslovja na univerzi v Budapešti, kateri je napisal več važnih del iz slovenske filologije, kar se pa tiče posebej Slovenske krajine, je pa važna zlasti njegova „Bibliografija književnosti vendskega (slovenskega) jezika na Madžarskem“ (A hazai vend (szlovén) nyelvű irodalom bibliográfiája) iz l. 1902. in „Novejši doneski k bibliografiji...“ (Ujabb adalékok...) iz l. 1908. (Dale)

Dobre knjige.

Boleslav Prus: *Faraon* I—III. knjiga. Iz poljščine prevedel France Koblar. Ljudska knjižnica 48. Jugoslovanska knjigarna 1932-33. — To pripoved je napisal eden najboljših poljskih pisatelov. (Znameniti poljskih pisateo je tudi H. Sienkiewicz, šteroga Jernač Zmagovač je izhajajo v Novinaj 1226. l.) To so tri knjige, šterih je našerci popisana stara egipčanska država i njeni družabni red. Egipčani so nam dobro znani iz Sv. pisma, zato je ta pripoved tem bole privlačna za vsakoga, ki želé spoznati življenje v davnih časaj pred Kristušovom. Zgodba se godi v 11. stoletji pred Kristušovom. Kaže nam, kak šče mladi vladar — faraon — Ramzes svojo domovino razširiti i olajšati življenje kmečkoga,

obrtniškoga i delavskoga prebivalstva. Posebno pa se bojüle proti inteligenci, to je šolanim ljudem, štero zastopa v knigi egipčansko (pogansko) duhovništvo. Tej ljudje so bili edini šolani, i to jako visiko, zednim pa so bili tudi jako oblasti želni. Propad egipčanskoga verstva i duhovništva je ostro i dobro naslikani. Stari narodi, med njimi tudi Egipčani (poleg njih ešče n. pr. Asirci, Babilonci, Feničani, Grki, Rimlani itd.) so dosegnoli jako visoko stopnjo kulture, to je v obdelovanji zemle, v obrti, trgovini — na drugoj strani v duševnom deli: v znanosti i umetnosti. Njihova kultura je fundament naše denéšnje. Vso globino té kulture nam kaže roman „Faraon“. Pa tudi rane, štere so razjele i vničile egipčansko kulturo — i v vsakom časi vsako drugo tudi — nam kaže pisateo. Pisateo sam v začetki na kráci popiše tedašnji Egipet z rečmi: „Egipčanski narod je bio na vrhi svo e moči kak eden sam človek: duhovniški stan je bio njegova miseo, faraon, njegova vola, ljudstvo njegovo telo, a pokorščina njegovo trdno vezálje... Ljudstvo je delalo, faraon je vladao, duhovniki so snóvali načrte“

Za spoznavanje preminóčnosti, zgodovine, je ta kniga najbolše sredstvo. Prus pa je v toj obleki skrio — podobo svojega časa (sredina 19. stoletja), podobo zaroblene i ponižane Poljske v ruskom jarmi. Tak se godi mnogokrat, da pisateo skrije rane svojega časa v preminóče podobe, ar njemi očivesno istino pisati brani oblast. — Knigo topla priporočamo. — B. —

Nedela po Risalaj XIX.

Na spomin 1900 letnice svoje križne smrti, Gospod Jezuš, po svojih svetih ranaj reši grešni svet!

Evang. sv. Mat. XXII.

Vu onom vremeni: Gučao je Jezuš poglavnikom popovskim i farizeušom po prilika, govoreči: spodobno je včinjeno kralstvo nebesko k človeki krali, ki je napravo gostüvanje sini svojemi. I poslao je sluge svoje zvat pozvane na gostüvanje, i ne so šteli priti: Pali je poslao druge sluge govoreči: povejte tim pozvanim: ovo obid mój sam pripravo, teoci moji i tüčne stvari so spomorjene, i vsa so gotova, hoďte na gostüvanje. Oni so pa zamüdili i odišli so, niki na marof svoj, niki pa na trštvo svoje, ti drugi so pa spolovili njegove sluge i z obšalnostjom ošpotane spomorili so je. Krao gda bi to čüo, razsrdo se je i poslavlši svojo vojsko, pogübo je lüdomorce one, i varaš njihov je požgao. Teda veli slugom svojim: gostüvanje je toti gotovo

sestri Severino i Methulo iz kloštra v Niederbronn. Na postaji je čako častitivi sestri mestni župan i jivi je pelo k dečkoma. Čitüdi dečki tej sester so nikdar nej vidli, so jivi včasik zvali z njuvimi redovnimi imeni i je cilo tikali. Sestri Severini po rodi Bavarki, sta povedala kelko bratov i sester ma, kakšo službo opravla v klouštri — nadele sta ji povedala neke skrivnosti iz družine. Sestri sta bile vse iz sébe od začüdenja.

Naednok je djao Jožef: „Velko veselje bi mi napravila, či bi mi dala modri glažek, šteroga maš v svojem kufri.“ Te kufer pa je ešče na postaji bio. Župan je poslo ponjega. Pitaó je nato častito sestro, ka je s tistim modrim glažkom. Sestra je povedala, ka ma v istini v kufri modri glažek etra za svoje potrebe. Vsi pričüjoči so ostrmeli, le vučiteo Miclo nej, šteri je nej vervao v Boga, nej v šatana.

Ne dugo za tem so pohodile te sestre njuve sosestre, štere so se teda nastale v Altkirchi. Med sebov so tiho gučale od obsednih i od vseh posebnih dogajanjih, štera so se tü zgodila. Leopold, šteri je bio čista glüpi i je tüdi inači nej mogó slediti njuvomi guči, je ležao na posteli. Edna od sester je nej bila osvedočena od obsedenosti i je mislila, ka je to kakša posebna živčna bolezen. Tü so vstopili gospod plebanoš ravno te, kda so se štele sestre iz Altkircha posloviti. Leopold je zdaj gospodi pripovidavo celi njuv guč i pridjao: „Gizdava gospa iz Altkircha to ne vörje.“

Hüdi duhovi so meli tüdi svoje naprepostavlene, svoje majstre, pred šterimi so od straha trepetali. Zdaj pa zdaj so ji prišli pogledat, i toga so se nej veselili. Pri ednom takom obiski se je eden od dečkov oglaso:

„Aha, zdaj prihaja majster.“

„Kakši majster?“, so ga pitali.

„E, naš majster!“

„Je močnejši nego ti?“

„Kak pa!“

„Kak izgleda?“

„Ma dve nogi, telo poraščeno s perjem, dugi šinjek, recji klün, zakrivlene roke z mačjimi krempli.“

„Zgrabi ga, kda pride!“ Med tem je dečko zakričao:

„Tü je, tü je!“

Z majstrom sta prišla kak spremlevalca šče dva druga peklenščka. „Vnogo nas je“ je včasik pravo obsedeni. Dostakrat se je prikazo majster tüdi v podobi divjaka, psa ali cilo v podobi kače.*

(Dale)

* Po opazkaj gospoda patra profesora Lachemanna.

ali ki so bili pozvani, ne so ga bili vredni. Idte zato vö na križopotje i šterekoli najdete, zovte je na gostüvanje. I vöidoči slugi njevovi na poti, vküp so spravili vse, štere so našli, lagoje i dobre: i napunilo se je gostüvanje s sedečimi. Notri je pa prišao Krao, ka bi vido sedeče i zagledno je tam človeka ne oblečenega svadbenim gvantom. I veli njemi: Priateo, kakda si eti notri prišo nemajoči gvanta svadbenoga? On je pa zanejmo. Teda je velo Krao slugom, zvešte njemi noge i roke i vrzte ga vu vönešnje kmico, tam bode jokanje i zobno škripanje. Ar so vnogi pozvani, malo jih je pa odebranih.

Te Jezušove reči pomenijo sledeče: Bog človeka na gostüvanje, to je na vekivečno nebesko veselje zove, Zove ga v tom življenji i človek če sprejme to vabilo, če se spokori i dela prava krščanska dela povsod brez smrt-nih grehov, v milosti posvečüjooj To pravo krščansko življenje je: povsod, pri vsakom deli, na vsakom mestu, vu vsakom časi bodi pravičen, ka boš Bogi lejko pravo: dobro delo sam zvršo. Če toga ne moreš praviti, boj se jokanja i zobnoga škripanja.

Gospodarstvo.

Letošnje prezimovanje včel.

II.

Pa to tüdi ne samo glavni vzrok, ka je pozimi spadnolo telko včel. Na laste oči sem vido, ka so včele bile mrtve, pa so mele še zadosta medene zaloge na pravom mestu. Pa tüdi tiste včelne družine, štere so na oči dobro prezimile, so se cele mesece ne mogle odpomoči. Šteri rojar je pri prezimovanji včele dobro pogledo, je taki opazo, ka prezimijo skoro same stare včele. To je bio drügi glavni vzrok, ka je telko včel v pretekloj zimi poginolo, ka je starih včel malo bilo. Na sprotoletje so se zato ne mogle množiti v takšoj meri kak v normalni letaj. Tretji vzrok pa je bio nizko izletišče. Zavolo molov i stari včel so se ne mogli panji pravilno sračiti i so se včele pri punoj skledi zadüšile. Šteri rojar je nihao zgoraj lükno, je vse včele dobro prezimo zato, ka se takši panji (kište) sami zračijo.

Vsaki pravi rojar more pri prezimovanji včel pravilno pregledati vnožino včel, mladice i medeno zalogo. Včel je letos malo i bomo prezimovali većinoma tüdi stare. To pa zato, ka je vališče popunoma zanešeno s medenom i mladice dobimo samo v tisti panjaj, kje mammo mlede matice. Vzrok tomü, ka je tak malo včel, je v tom, ka je za časa hajdinske paše većinoma bilo severno, hladno vreme i hajdina ne medila v takšoj meri, kak je njena navada. Zato je naravni nagon živolice prisilo, ka so ves medni pridelek najprle zanosile v vališče i vsako celino, kak se je mlada včela zvalila, zanosile z medom. Že v sredini glavne paše smo opazüvali, ka so bile mladice zalijane z medom i matici ne so püstilo nesti. Zdaj pa vgotovlamo to ka mammo puno vališče zamazanoga (zakeljenoga) meda, pa samo nekolko več starih včel kak lansko leto. Zato pa je tüdi pri zdajšnjem prezimovanji potrebna rojarova previdnost. Prinas mammo štiri vrste panjov. Vzemimo je po vrsti po njuvoj množini.

Največji je Neisevjevoga sistema. To je stara mala mera štera jako daleč zastoja po našim Žnidaričem, šteroga na kratko zovemo „A Ž.“ panj (Anton Žnidarič) i pa za ležečim i stoječim Bocinadijom.

Letošnja vnožina včel — štere so srednje močne familije bodo zasedle od 4—5 zamazanih gerp meda. Zadnja 6. ali 7. največ

PREKOSNICE.

Starost. Ti Slavka, povej mi, keliko je stara oseba, ki se je rodila leta 1900?

Slavka: To od toga visi, jeli je moškoga spola ali ženskoga?

Nepotrebno. Pa vi nemate na vašem püngradi strašila proti vrablom?

Ne potrebno, ve sam celi den doma!

Višek pozablivosti: Profesor: Predednov vörov sam bio v vašem uradi za najdene stvari v tramvaji. — Uradnik: Se spominam. — Profesor: te sam mogeo tüdi pri vas pozabiti svoj kufer,

V ednoj vasi je eden diak (visokošelec) vöoznanao, ka je v občinskem odbori pol nimakov. Župan ga za toga volo tožo, ka naj svoje izraze nazaj potegne v novinaj, ka de vsakši čitao. Pa visokošelec etak potegnonazaj: „Podpisani izjavlam, de je v „N“ vesi v občinskem odbori pou nej nimakov.“

*

8. gerpa — pri močnom roji — naj pokrije včele i to do meseca maja zadostüje.

Za velke panje A. Ž. i Bocinadijo, računamo 12—15 kg. meda za dobro prezimovanje. Pri tema dvema panjoma 6 gerp meda odgovarja najmenje 12 kg. Da pa nebi šteroga rojara znorilo pa rezerva pri hiši nikdar ne škodi. Vsaki naj si spravi bar edno gerpo za vsako familijo zamazanoga meda za sprotoletno zasilno krmljenje, poleg toga pa tüdi nekaj prešanoga (tucanoga).

Na te način vrejeni panji bodo gotovo dobro prezimili. Paziti je ešče na to, ka je ne bomo prerano odevali. Boše je malo kesnej, do se že včele zberejo v krogli prezimovanja. Če je odenemo prerano, se vöste-gnejo po celom prostori i kda bo nastala zima jim zabrani prihod v zimovolišče i vse zvüna nega so zgüblene. Pri odevanji včel za zimo ne nücajmo nikaj drügoga, kak na dva dobra prsta debele slamnjače, štere si najboše sami zvežemo v doma napravlenoj preši. Vsako premočno odevanje včele pozimi razburja, ar je prevelika toplota i zatogavolo ponücajo preveč meda, se njim želodček napuni z odpadki i zavolo slaboga vremena pomažejo medene gerpe i dobijo beteg drisko. Te beteg sam na sebi ne vniči včel, zadržava po njihov razvoj.

Kak hitro nam pa sprotoletno vreme dopüšča, odprimo panje v ugodnom časi i odprimo z nožom ali z vilicami za mladice nekoj celic z zamazanim medom i še poleg toga k mladice denimo edno dveletno dobro i prazno gerpo, da ma matica zadosta prostora. Na te način pripomoremo do hitrejšega množenja mladi včel.

KROF — NADÜTI ŠINJEK

je obolenje zavarüvalne žleze, štera se mora pravočasno vračiti, ar se ovak delo toga važnoga organa kakti branitev proti zagiftanji, vsikdar bole preprečava, zavolo šteroga znajo nastopiti neprilicne i večkrat nevarne posledice.

Zdravniška znanost je dognala, da soli, v šterih je jod, pri raznih formaj krofa jako dobro delüjejo. Vnogi betežniki so že jemali naše jako ednostavno

domače pitno zdravljenje

i opazili nageo i popolnoma neškodliv vpliv na beteg. Vsaki, ki trpi od krofa, ma nadüti šinjek, otečene šleze (küščare), naj zahteva našo knižico, štero vsakomi

popolnoma brezplačno

pošlemo. Zadostüje edna dopisnica. Pošta: GEORG FULGNER, BERLIN - NEUKÖLLN Ringbahnstrasse 24. Abt. P. 95.

Pošta.

Arh Albin. Podlipovica 12. Naročnino i podporo sprejeli. Bog plačaj. — Ficko Marija. Ferme de Tremancourt. Montureux, Naročnino sprejeli. Na novo leto ešče ostalo 28 Din. Vse pošlemo, ka prosiš. Veseli nas, da ti, dobro ide. — John Denša. Chicago. Pri Balažic Štefani, 1841. S. Troop Str. smo zapisali, da je vse plačano. Dolara dva ostaneta za kritje razne poštnine v tom leti. Zver Jožefa Novine neso eš e plačane z Nedelice.

SUHE GOBE

kupuje po najboljši ceni
Sever & Komp., Ljubljana,
Gospodarska cesta 5. 10-3

Lepo sadno drevje

za je sensko saditev iz sadnoga izbora za dolnjelendavski srez, kakti kanadska reneta, pisani kardinal, mašancgar i svetovno znani „Jonathan“ odavle MAUČEC IVAN, drevesničar, v GANČANI p. Beltinci. „Jonathan“, štero je spoznano za edno najbolše jaboko na sveti, ma 150 falatov, ovih pa prek jezero. Cena 1. razreda Din 8.—, 2. pa Din 6.—. Kotrige agrarne i gospodarsko podporne zadruge v Črensovcih dobijo popüst, če se izkažejo z legüimacijov, siromaki te zadruge pa dobijo nekaj cepik brezplačno. 2-2